

РЕШЕНИЕ

№ 423

гр. София , 26.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 111-ТИ СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и шести август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ИВАН Д. МИЧЕВ

при участието на секретаря Д. К.
като разгледа докладваното от ИВАН Д. МИЧЕВ Частно наказателно дело № 20211110211791 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.158, ал.2 от Закона за здравето.

Постъпило е искане от УМБАЛ „Александровска“ ЕАД -София по реда на Закона за здравето, с което се иска от съда да посатнови решение, с което да настани на задължително лечение на лицето М. М. ИВ.. В него се твърди, че лицето е било настанено по спешност в здравното заведение след извършена проверка от СРП.

В съдебно заседание представителят на прокуратурата поддържа искането и моли същата да бъде уважено. Счита, че от събраните до този момент доказателствени средства и най - вече заключението на вещото лице по изготвената съдебно психиатрична експретиза, може да се направи единствения възможен извод, че моментното психическо състояние на лицето, чието настаняване се иска, обуславя настаняването му на задължително лечение за срок, предложен от вещото лице.

Защитникът на лицето, чието настаняване се иска, се съгласява с предложението на прокурора като счита, че към насотящия момент това би било най - доброто решение за неговия подзащитен.

Лицето, чието настаняване се иска, не счита, че има някакъв

здравословен проблем и се отнася безкритично към своето здравословно състояние.

Съдът, като взе предвид становището на страните, събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Лицето, чието настаняване се иска, е настанено по спешност в психиатрично здравно заведение, което е било продиктувано от неговото моментно здравословно състояние.

Същото е било хоспитализирано с установена диагноза „параноидна шизофрения“. При разпита си лицето отговаря неадекватно и очевидно липсва у него спомен за случилото се. Видно от разпита на вещото лице в съдебно заседание е, че освидетелствената отговаря пестеливо и несвързано.

В съдебно заседание беше назначена психиатрична експертиза. Съгласно заключение на вещото лице лицето М.И. страда от диагноза „параноидна шизофрения“ и следва да бъде постановено неговото принудително лечение в стационарна форма в УМБАЛ „Александровска“ ЕАД - София за срок от един месец. Безспорно е налице отказ от доброволно лечение и рисково поведение, което се изразява във враждебно отношение към околните. Също така лицето не може да изразява информирано съгласие за лечението си, а такова следва да бъде давано от лицето, от което има дете В. Г. В.

Съдът кредитира изцяло заключението като компетентно и вярно. Същото не е оспорено от страните, поради което и следва да бъде ценено при формиране на вътрешното убеждение и мотивиране на съдебното решение.

За да уважи така направеното искане и настани лицето на задължително лечение, съдът следва да приеме, че конкретното лице попада в хипотезата на чл. 146, ал.1 т. 1 - 3 от ЗЗ, както и че поради заболяемостта е налице реална опасност от извършване на престъпление или посегателство спрямо близки, околни, обществото или себе си.

Видно от заключението на вещото лице е, че към настоящия момент лицето, чието настаняване се иска, страда от психическо заболяване, което попада в кръга на заболяванията по чл.146, ал.1 т.1 от ЗЗ, което покрива първия законоустановен признак за принципното уважаване на искането за принудително лечение. Същевременно от гласните и писмени доказателства и

доказателствени средства се доказва, че със своето поведение, то представлява опасност за себе си и за околните

Поради тази причина и следва да се приеме, че искането за настаняване на лечение по отношение на М. М. ИВ. е подкрепено с необходимия брой доказателства, които да обусловят неговото уважаване като основателно.

По отношение на времевите граници, мястото и срока на лечение съдът се солидализира изцяло с предложението на вещото лице, обективизирано в неговото заключение като същите следва да бъдат в стационарна форма, в УМБАЛ „Александровска“ ЕАД - София за срок от един месец.

Също така е видно, че лицето не може да дава информирано съгласие за своето лечение, поради което и на основание чл.162, ал.3 от ЗЗ за такова лице следва да бъде назначен Васил Георгиев Василев.

Поради необходимостта от бързо и адекватно провеждане на лечението, следва да бъде постановено неговото предварително изпълнение, независимо от евентуалното му обжалване. Разноските при този изход на делото, в размер на 407,70 лева, представляващи възнаграждение за становище на вещото лице и за изготвяне на съдебно психиатрична експертиза, следва да останат в полза на държавата.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

НАСТАНЯВА на задължително лечение лицето **М. М. ИВ.** с адрес: гр.София, ..., с ЕГН: *****, в УМБАЛ „Александровска“ ЕАД – София, в стационарна форма, за срок от един месец.

ДОПУСКА, на основание чл.163, ал.2 от ЗЗ, предварително изпълнение на настоящето решение.

ПРИЕМА липса на лицето, чието настаняване се иска, да предоставя информирано съгласие във връзка с неговото лечение, като назначава за такова лице В. Г. В., живущ в гр.София, ...

ПОСТАНОВЯВА, на основание чл.165 от ЗЗ, във вр. с чл.190 от НПК, направените в хода на съдебното производство разноски в размер на 407,70 лева, представляващи възнаграждение за вещо лице по изготвената съдебно психиатрична експертиза, да останат в полза на държавата.

Решението подлежи на обжалване и протестиране в 7 - дневен срок от днес пред СГС.

Съдия при Софийски районен съд: _____